

Hr. Leif Mikkelsen bliver ved med at tale om alt det her økonomi og effektivitet osv. Hvis nu man er borger og synes, at man mangler indflydelse på sin egen hverdag, at man mangler mulighed for selv at være med til at bestemme, hvordan hjemmehjælpen skal udføres f.eks., eller man mangler, at der i herberget bliver taget nogle andre hensyn end dem, der gør i dag, og man godt kunne tænke sig, at det var noget af det, som man udvekslede ideer om, er det så det her institut, eller er det her institut kun brugbart i forbindelse med økonomi og effektivitet, og hvad der kan måles og vejes, og ikke med hensyn til gode ideer til, hvordan man i øvrigt kunne sørge for, at borgerne kom mere i centrum?

Kl. 21.55

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu har vi jo et indirekte demokrati i Danmark, hvor borgerne kan vælte deres politikere. Dem kan de skifte ud hvert fjerde år med en stemmeseddel. Det er jo en god måde at kunne fortælle på, om de nu gør det godt eller ej.

Her får disse politikere nu et bedre redskab til at gøre det så godt som muligt, så jeg opfatter det hverken som ministerens eller politikernes institut alene, men i høj grad som et institut, der er til for borgerens skyld. Hvis det her lykkes godt, hvis den offentlige sektor lykkes godt, så bliver det godt for borgerne, også for alle borgere, også for os, som er skatteydere. Vi får mere for pengene, så det er en fremragende model til på helt naturlig vis at kigge den offentlige sektor efter i sømmene og forfølge de bedste ideer konsekvent. Det er godt for borgerne, alle grupper af borgere.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg hører til min glæde, at Venstres ordfører er åben over for, at vi tager en fordomsfri drøftelse om det her.

Jeg hører også, at Venstres ordfører er af den opfattelse, at det her jo bestemt ikke er ministerens institut, og med den indgang tror jeg da, at vi finder ud af det her. Når man nu kigger bestemmelseerne igennem og ser, at det er ministeren, der udpeger formanden, så er det godt nok, og finansministeren udpeger også en enkelt, men det, der undrer mig mest, er egentlig § 11, der siger, at indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter instituttets vedtægter, og at man skal godkende, hvad det er, de skal foretage sig osv.

Når der er både en bestyrelse, og der endda også er et rådgivende udvalg, så er den, der har det endelige ord, indenrigs- og sundhedsministeren, og da jeg hører, at Venstres ordfører heller ikke synes, det er en god idé, at det er ministerens institut, ja, så kan vi vel se på det i det videre forløb.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jo, nu kunne hr. Ole Stavad jo så komme med forslag til, hvem der nu var bedre til at godkende vedtægterne end lige præcis ministeren, så kan vi jo drøfte det konkret. Det synes jeg ville være værd at tage med i overvejelserne.

Hvis der er forslag her til at gøre det bedre, så er vi jo meget åbne. Især hvis der kommer konkrete forslag fra oppositionen, er vi særdeles åbne. Det er faktisk det, vi har inviteret til stort set hele dagen. Nu mangler vi stadig væk forslag også heroppe til, hvad der nu var bedre, end at det lige præcis var ministeren, der udpegede det.

Nu er udspillet sådan, fordi ministeren jo er ansvarlig. Minister betyder tjener, det vil sige, at det er Folketingets tjener, det er vores tjener, og derfor er det jo godt, at han er ansvarlig over for os, så hvem ellers? Så, gode forslag, hr. Stavad.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jamen det er jo derfor, at det er vigtigst, hvad Venstres ordfører mener, og ikke, hvad ministeren mener, og da jeg kan forstå, at Venstres ordfører og jeg langt hen ad vejen er enige om, at det her ikke skal ende som ministerens institut, så er jeg helt tryk ved, at vi sætter os ned og finder nogle bestemmelser for det her, der går op, så vi er helt sikre på, at det får den bredde, det indhold, den åbenhed, der skal til, og vi ikke risikerer en eller anden form for dum statsdirigering fra ministerens side, fra Slotsholmen. Han kunne jo komme for skade at gøre det. Det tror jeg at vi kan hjælpe hinanden med at undgå, og det hører jeg at det er der fuldstændig åbenhed til, det takker jeg for.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Ja, hr. Stavad hører jo helt rigtigt. Jeg kunne jo forstå, at hr. Stavad ikke sådan lige har nogen forslag. Jeg hjælper gerne til, hvis vi sådan skal sidde sammen og finde nogen. Men indtil videre har vi grundlaget for det her lovforslag, som er